

מגילת אסתר פרק א

א ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד פוש שבע ועשרים ומאה מדינה:
ב בימים ההם פשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה: ג בשנת
שלוש למלכו עשה משתה לכל־שריו ועבדיו חיל א פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות
לפניו: ד בהראתו את־עשר כבוד מלכותו ואת־יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים
ומאת יום: ה ובמלואת הימים האלה עשה המלך לכל־העם הנמצאים בשושן הבירה
למגדול ועד־קמון משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך: ו חור א פרס ותכלת אחוז
בחבלי־בוץ וארגמן על־גלילי כסף ועמודי שש מפות א זהב וכסף על רצפת בהמ־ושש ודר
וסחרת: ז והשקות בכלי זהב וכלים מפלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך: ח והשתיה
כדת אין אנם פירכין א יסד המלך על פל־רב ביתו לעשות פרצון איש־ואיש: ט גם ושתי
המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש: י ביום השביעי
כטוב לב־המלך ביין אמר למהומן בזתא חרבונא בנתא ואבגתא זתר וכרפס שבעת
הסריסים המשרתים את־פני המלך אחשורוש: יא להביא את־ושתי המלכה לפני המלך
בכתר מלכות להראות העמים והשרים את־יפיה כירטובת מראה היא: יב ותמאן המלכה
ושתי לבוא בדבר המלך אשר כיד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו: יג
ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים פירכין דבר המלך לפני כל־ידעי דת ודין: יד והקרב
אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי א פרס ומדי ראי פני
המלך הישבים ראשנה במלכות: טו כדת מה־לעשות במלכה ושתי על א אשר
לא־עשתה את־מאמר המלך אחשורוש כיד הסריסים: טז ויאמר מומכן [מומכן]
לפני המלך והשרים לא על־המלך לבדו עותה ושתי המלכה פי על־פל־השרים
ועל־פל־העמים אשר בכל־מדינות המלך אחשורוש: יז פירצא דבר־המלכה
על־פל־הנשים להבזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך אחשורוש אמר להביא את־ושתי
המלכה לפניו ולא־באה: יח והיום הזה תאמרנה א שרות פרס־ומדי אשר שמעו את־דבר
המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף: יט אם־על־המלך טוב יצא דבר־מלכות מלפניו
ויפתב כדתי פרס־ומדי ולא יעבור אשר לא־תבוא ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה

יתן המלך לרעותה הפוכה ממנה: כ ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל מלכותו פי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד קטן: כא וייטב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן: כב וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם ועם כלשוננו להיות כל איש שרר בביתו ומדבר כלשון עמו:

מגילת אסתר פרק ב

א אחר הדברים האלה בשרף חמת המלך אחשוורוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה: ב ויאמרו גערי המלך משרתיו יבקשו למלך גערות פתולות טובות מראה: ג ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל גערה בתולה טובת מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגא סרים המלך שמר הנשים ונתון תמרוקיהן: ד והגערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת ושתי וייטב הדבר בעיני המלך ויעש כן: ה איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני: ו אשר הגלה מירושלים עם הגלה אשר הגלתה עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנאצר מלך בבל: ז ויהי אמן את הדסה היא אסתר בת דודו כי אין לה אב ואם והגערה יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת: ח ויהי בהשמע דבר המלך ודתו ובהקבץ גערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגי שמר הנשים: ט ותיטב הגערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את תמרוקיה ואת מנותה לתת לה ואת שבע הגערות הראיות לתת לה מבית המלך וישנה ואת גערותיה לטוב בית הנשים: י לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד: יא ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה: יב ובהגיע חר גערה וגערה לבוא אל המלך אחשוורוש מקץ היות לה פדת הנשים שנים עשר חדש פי כן ימלאו ימי מרוקיהן ששה חדשים בשמן המור וששה חדשים בבשמים ובתמרוקי הנשים: יג ובה הגערה באה אל המלך את כל אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך: יד בערב היא באה ובפקר היא שבה אל בית הנשים שני אל יד שעשגו סרים

הַמֶּלֶךְ שֶׁמֵר הַפִּילֵגְשִׁים לֹא־תָבוֹא עוֹד אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי אִם־חַפֵּץ בָּהּ הַמֶּלֶךְ וְנִקְרָאָהּ בְּשֵׁם: טו
וּבַהֲגִיעַ תִּרְאֶסְתָּר בַּת־אֲבִיחַיִל דָּד מְרֻדְכִי אֲשֶׁר לָקַח־לוֹ לְבַת לְבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ לֹא בִקְשָׁה
דָּבָר כִּי אִם אֶת־אֲשֶׁר יֹאמֵר הַנִּי סְרִיס־הַמֶּלֶךְ שֶׁמֵר הַנְּשִׁים וְתָהִי אִסְתֵּר נְשֵׂאת חַן בְּעֵינַי
כִּלְרֵאִיָּה: טז וְתִלְקַח אִסְתֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ אֶל־בֵּית מַלְכוּתוֹ בַּחֲדָשׁ הָעֲשִׂירִי
הוֹאֲחֻדֵשׁ טִבַּת בְּשַׁנַּת־שֶׁבַע לְמַלְכוּתוֹ: יז וַיֵּאָהֵב הַמֶּלֶךְ אֶת־אִסְתֵּר מִכָּל־הַנְּשִׁים וְתִשְׂאֵחֶן
וְחֶסֶד לְפָנָיו מִכָּל־הַבְּתוּלֹת וַיִּשֶׂם בְּתֶר־מַלְכוּת בְּרֵאשִׁיָּה וַיְמַלִּיכָהּ תַּחַת וְשָׂתִי: יח וַיַּעַשׂ
הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֵּה גְדוֹל לְכָל־שָׂרָיו וְעַבְדָּיו אֶת מִשְׁתֵּה אִסְתֵּר וְהַנְּחָה לַמְּדִינֹת עֲשֵׂה וַיִּתֵּן מִשְׂאֵת
כִּיד הַמֶּלֶךְ: יט וּבַהֲקַבֵּץ בַּתּוּלוֹת שְׁנִית וּמְרֻדְכִי יָשַׁב בְּשַׁעַר־הַמֶּלֶךְ: כ אִין אִסְתֵּר מִגִּדַּת
מוֹלְדֻתָהּ וְאֶת־עַמָּהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה עָלֶיהָ מְרֻדְכִי וְאֶת־מֵאֵמֶר מְרֻדְכִי אִסְתֵּר עָשָׂה כַּאֲשֶׁר הִיָּתָה
בְּאִמְנָה אִתּוֹ: כא בַּיָּמִים הָהֵם וּמְרֻדְכִי יָשַׁב בְּשַׁעַר־הַמֶּלֶךְ קֶצֶף בְּגָתָן וְתָרַשׁ שְׁנֵי־סְרִיסֵי
הַמֶּלֶךְ מִשְׁמָרֵי הַסֶּף וַיִּבְקָשׁוּ לְשַׁלַּח יָד בַּמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ: כב וַיִּוֹדַע הַדָּבָר לְמְרֻדְכִי וַיַּגִּד
לְאִסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתֹאמֶר אִסְתֵּר לְמֶלֶךְ בְּשֵׁם מְרֻדְכִי: כג וַיִּבְקַשׁ הַדָּבָר וַיִּמְצָא וַיִּתְּלוּ שְׁנֵי־הֵם
עַל־עֵץ וַיִּכְתֹּב בְּסֶפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ:

מגילת אסתר פרק ג

א אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גָּדַל הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ אֶת־הֶמֶן בֶּן־הַמְּדִתָּא הָאֲגָנִי וַיִּנְשָׂאֵהוּ וַיִּשֶׂם
אֶת־כְּסָאוֹ מֵעַל כָּל־הַשָּׂרִים אֲשֶׁר אִתּוֹ: ב וְכָל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ כְּרָעִים
וּמִשְׁתַּחֲוִים לְהֶמֶן כִּי־כֵן צִוָּה־לוֹ הַמֶּלֶךְ וּמְרֻדְכִי לֹא יִכְרַע וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה: ג וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי
הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ לְמְרֻדְכִי מִדּוּעַ אַתָּה עוֹבֵר אֶת מִצְוַת הַמֶּלֶךְ: ד וַיְהִי בְּאִמְרָם
[כְּאִמְרָם] אֵלָיו יוֹם וַיּוֹם וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם וַיַּגִּידוּ לְהֶמֶן לְרֵאוֹת הַיַּעֲמָדוֹ דְּבָרֵי מְרֻדְכִי כִי־הִגִּיד
לָהֶם אֲשֶׁר־הוּא יְהוּדִי: ה וַיִּרְא הֶמֶן כִּי־אִין מְרֻדְכִי כְרָע וּמִשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וַיִּמְלֵא הֶמֶן חֲמָה: ו
וַיִּבְזוּ בְּעֵינָיו לְשַׁלַּח יָד בְּמְרֻדְכִי לְבַדּוֹ כִּי־הִגִּידוּ לוֹ אֶת־עַם מְרֻדְכִי וַיִּבְקַשׁ הֶמֶן לְהַשְׁמִיד
אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מַלְכוּת אַחֲשֹׁרוּשׁ עִם מְרֻדְכִי: ז בַּחֲדָשׁ הָרֵאשׁוֹן הוֹאֲחֻדֵשׁ
גִּיסָן בְּשַׁנַּת שְׁתַּיִם עָשְׂרָה לְמֶלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ הַפִּיל פּוֹר הוּא הַגּוֹרָל לְפָנֵי הֶמֶן מִיּוֹם א' לְיוֹם
וּמִחֻדֵשׁ לְחֻדֵשׁ שְׁנַיִם־עָשָׂר הוֹאֲחֻדֵשׁ אָדָר: ח וַיֹּאמֶר הֶמֶן לְמֶלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ יִשְׁנֹ
עִם־אֶחָד מִפְּזָר וּמִפְּרָד בֵּין הָעַמִּים בְּכָל מְדִינֹת מַלְכוּתְךָ וְדַתֵּיהֶם שְׁנוֹת מִכָּל־עַם וְאֶת־דַּתִּי
הַמֶּלֶךְ אִינָם עֹשִׂים וְלַמֶּלֶךְ אִין־שׁוּה לְהַנִּיחָם: ט אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יִכְתֹּב לְאִבְדָם וְעֲשֵׂרֵת
אֲלָפִים כֶּסֶף אֲשַׁקּוֹל עַל־יָדֵי עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה לְהַבִּיא אֶל־גְּנוּי הַמֶּלֶךְ: י וַיִּסֵּר הַמֶּלֶךְ
אֶת־טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתְּנָהּ לְהֶמֶן בֶּן־הַמְּדִתָּא הָאֲגָנִי צָרַר הַיְּהוּדִים: יא וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהֶמֶן
הַכֶּסֶף נָתוּן לָךְ וְהָעַם לַעֲשׂוֹת בּוֹ כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ: יב וַיִּקְרָאוּ סִפְרֵי הַמֶּלֶךְ בַּחֲדָשׁ הָרֵאשׁוֹן
בְּשָׁלוּשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ וַיִּכְתֹּב כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה הֶמֶן אֶל אַחֲשֹׁדְרִפְנֵי־הַמֶּלֶךְ וְאֶל־הַפַּחֲוֹת אֲשֶׁר
עַל־מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל־שָׂרֵי עַם וְעַם מְדִינָה וּמְדִינָה כַּכְּתָבָה וְעַם וְעַם כָּל־שׁוֹנוֹ בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ
אַחֲשֹׁרוּשׁ נִכְתָּב וְנִחְתָּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ: יג וְנִשְׁלַח סִפְרִים כִּיד הַרְצִים אֶל־כָּל־מְדִינֹת
הַמֶּלֶךְ לְהַשְׁמִיד לְהַרְג וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים מִנְּעַר וְעַד־זָקֵן טָף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד
בְּשָׁלוּשָׁה עָשָׂר לְחֻדֵשׁ שְׁנַיִם־עָשָׂר הוֹאֲחֻדֵשׁ אָדָר וּשְׁלָלָם לְכוֹז: יד פֶּתַשְׁגָּן הַכְּתָב לְהַנְתֵּן
דַּת כָּל־מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוּי לְכָל־הָעַמִּים לְהִיּוֹת עֲתִידִים לְיוֹם הַזֶּה: טו הַרְצִים יִצְאוּ
דְחוּפִים כִּידִבֵּר הַמֶּלֶךְ וְתִדַּת נִתְּנָה בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ וְהֶמֶן יִשְׁבוּ לְשִׁתּוֹת וְהָעִיר שׁוֹשֵׁן

א ומרדכי ידע את-כל-אשר געשה ויקרע מרדכי את-בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק וזעקה גדלה ומרה: ב ויבוא עד לפני שער-המלך כי אין לבוא אל-שער המלך בלבוש שק: ג ובכל-מדינה ומדינה מקום אשר דבר-המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספר שק ואפר יצע לרבים: ד ותבואינה [ותבואנה] גערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את-מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל: ה ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך אשר העמיד לפני ותצוהו על-מרדכי לדעת מה-זה ועל-מה-זה: ו ויצא התך אל-מרדכי אל-רחוב העיר אשר לפני שער-המלך: ז ויגדלו מרדכי את כל-אשר קרהו ואת פרשת הפסך אשר אמר המן לשקול על-גגני המלך ביהודיים [ביהודים] לאבדם: ח ואת-פתשגן כתב-הדת אשר-נתן בשושן להשמדם נתן לו להראות את-אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל-המלך להתחנן-לו ולבקש מלפניו על-עמה: ט ויבוא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי: י ותאמר אסתר להתך ותצוהו אל-מרדכי: יא כל-עבדי המלך ועם-מדינות המלך יודעים אשר כל-איש ואשה אשר יבוא אל-המלך אל-החצר הפנימית אשר לא-יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר יושיט-לו המלך את-שרביט הזהב וחיה ואני לא נקראתי לבוא אל-המלך זה שלושים יום: יב ויגידו למרדכי את דברי אסתר: יג ויאמר מרדכי להשיב אל-אסתר אל-תדמו בנפשך להמלט בית-המלך מפל-היהודים: יד כי אם-תחירש תחרישי בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית-אביך תאבדו ומי יודע אם-לעת פזאת הגעת למלכות: טו ותאמר אסתר להשיב אל-מרדכי: טז לך פגום את-כל-היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל-תאכלו ואל-תשתו שלשת ימים לילה ויום גם-אני ונערתי אצום בן ובתן אבוא אל-המלך אשר לא-כדת וכאשר אבדתי אבדתי: יז ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר-צוהה עליו אסתר:

מגילת אסתר פרק ה

א ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית: ב ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עומדת בחצר גשאה חן בעיניו וישט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: ג ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות ונתן לך: ד ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל המשתה אשר עשיתי לו: ה ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר: ו ויאמר המלך לאסתר במשתה תיין מה שאלתך ונתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש: ז ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי: ח אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך: ט ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא זע ממנו וימלא המן על מרדכי חמה: י ויתאפק המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו: יא ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בגיו ואת כל אשר גדלו המלך ואת אשר גשאו עליהשרים ועבדי המלך: יב ויאמר המן אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר עשתה פי אם אותי וגם למחר אני קרוא לה עם המלך: יג וכל זה איננו שוה לי בכלעת אשר אני ראה את מרדכי היהודי יושב בשער המלך: יד ותאמר לו זרש אשתו וכל אהביו יעשו עץ גבה חמשים אמה ובכרך אומר למלך ויתלו את מרדכי עליו ובא עם המלך אל המשתה שמח ויטיב הדבר לפני המן ויעש העץ:

מגילת אסתר פרק ו

א בלילה ההוא נרדה שנת המלך ויאמר להביא את ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך: ב וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על בגנתא ותרוש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשוורוש: ג ויאמר המלך מה נעשה יקר וגדולה למרדכי על זה ויאמרו גערי המלך משרתיו לא נעשה עמו דבר: ד ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את מרדכי על העץ אשר הכין לו: ה ויאמרו גערי המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא: ו ויבוא המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני: ז ויאמר המן אל המלך איש אשר חפץ ביקרו: ח יביאו לבוש מלכות אשר לבשבו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן פת מלכות בראשו: ט ונתון הלבוש והסוס על ידי איש משרי המלך הפרתמים והלבישו את האיש אשר חפץ ביקרו והרפיבהו על הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר חפץ ביקרו: י ויאמר המלך להמן מהר קח את הלבוש ואת הסוס באשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל תפל דבר מפל

אֲשֶׁר דִּבְרַתָּ: יא וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ אֶת־הַלְבוּשׁ וְאֶת־הַסּוּם וַיִּלְבַּשׁ אֶת־מַרְדְּכָי וַיִּרְפִּיבֵהוּ בְּרוּחַ הַעִיר וַיִּקְרָא לְפָנָיו בְּכֹה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בְּיָקָרוֹ: יב וַיָּשָׁב מַרְדְּכָי אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ גִּדְחַף אֶל־בֵּיתוֹ אֲבָל וְחַפּוּי רֹאשׁ: יג וַיִּסְפַּר הַמֶּלֶךְ לְזֹרֵשׁ אִשְׁתּוֹ וּלְכָל־אֲהָבָיו אֵת כָּל־אֲשֶׁר קָרָהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו וְזֹרֵשׁ אִשְׁתּוֹ אִם מִזְרַע הַיְהוּדִים מַרְדְּכָי אֲשֶׁר הַחֲלוֹת לְנַפְל לְפָנָיו לֹא־תֻכַּל לוֹ כִּי־נִפּוֹל תִּפּוֹל לְפָנָיו: יד עוֹדֵם מַדְבְּרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ וַיִּבְהִלוּ לְהָבִיא אֶת־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה אִסְתֵּר:

מגילת אסתר פרק ז

א וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ לְשִׁתּוֹת עִם־אִסְתֵּר הַמַּלְכָּה: ב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאִסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשְּׁנִי בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן מִה־שְּׂאֵלְתֶךָ אִסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתַנְתֵּן לִּי וּמִה־בִּקְשָׁתֶךָ עַד־חֲצֵי הַמַּלְכוּת וְתַעֲשֶׂ: ג וְתַעַן אִסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתֹאמַר אִם־מִצְאֵתִי חַן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב תִּנְתֵּן־לִי נִפְשִׁי בְּשֵׂאֵלְתִי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי: ד כִּי נִמְכַרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי לְהַשְׁמִיד לְהַרְגוֹ וּלְאַבֵּד וְאֵלּוּ לְעַבְדִּים וְלִשְׁפָחוֹת נִמְכַרְנוּ הַחַרְשָׁתִי כִּי אֵין הַצָּר שׁוּה בְּנֹק הַמֶּלֶךְ: ה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ וַיֹּאמֶר לְאִסְתֵּר הַמַּלְכָּה מִי הוּא זֶה וְאִי־זֶה הוּא אֲשֶׁר־מָלְאוּ לְבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן: ו וְתֹאמַר אִסְתֵּר אִישׁ צָר וְאוֹיֵב הַמֶּלֶךְ הִרְעֵה הַזֶּה וְהַמֶּלֶךְ נִבְעַת מִלְּפָנֶיךָ וְהַמַּלְכָּה: ז וְהַמֶּלֶךְ קָם בְּחֻמָּתוֹ מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן אֶל־גִּנַּת הַבַּיִת וְהַמֶּלֶךְ עֹמֵד לְבַקֵּשׁ עַל־נַפְשׁוֹ מֵאִסְתֵּר הַמַּלְכָּה כִּי רָאָה כִּי־כָלְתָה אֵלָיו הַרְעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ: ח וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּנַּת הַבַּיִת אֶל־בֵּית מִשְׁתֵּה הַיַּיִן וְהַמֶּלֶךְ נִפְל עַל־הַמִּטָּה אֲשֶׁר אִסְתֵּר עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הַגַּם לְכַבּוֹשׁ אֶת־הַמַּלְכָּה עַמִּי בְּבֵית הַדְּבָר יֵצֵא מִפִּי הַמֶּלֶךְ וּפָנֵי הַמֶּלֶךְ חָפוּ: ט וַיֹּאמֶר חַרְבוּנָה אֶחָד מִן־הַסָּרִיסִים לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ גַּם הִנֵּה־הֵעֵץ אֲשֶׁר־עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְמַרְדְּכָי אֲשֶׁר דִּבְרַטוֹב עַל־הַמֶּלֶךְ עֹמֵד בְּבֵית הַמֶּלֶךְ גְּבוּהַ חֲמוּשִׁים אָמָה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תִּלְהוּ עָלָיו: י וַיִּתְּלוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ עַל־הָעֵץ אֲשֶׁר־הִכִּין לְמַרְדְּכָי וְחַמַּת הַמֶּלֶךְ שָׁכְבָה:

א ביום ההוא נתן המלך אחשוורוש לאסתר המלכה את־בית המן צרר היהודיים [היהודים] ומרדכי בא לפני המלך כִּי־הגידה אסתר מה הוא־לה: ב ויסר המלך את־טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את־מרדכי על־בית המן: ג ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפניו ותבקד ותתחנן־לו להעביר את־רעת המן האגגי ואת מחשבתו אשר חשב על־היהודים: ד ויושט המלך לאסתר את שרכט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך: ה ותאמר אם־על־המלך טוב ואם־מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את־הספרים מחשבת המן בן־המדתא האגגי אשר כתב לאבד את־היהודים אשר בכל־מדינות המלך: ו פי איכבה אוכל וראיתי ברעה אשר־ימצא את־עמי ואיכבה אוכל וראיתי באבדן מולדתי: ז ויאמר המלך אחשוורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית־המן נתתי לאסתר ואתו תלו על־העץ על אשר־שלח ידו ביהודיים [ביהודים]: ח ואתם פתבו על־היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כִּי־כתב אשר־נכתב בשם־המלך ונחתום בטבעת המלך אין להשיב: ט ויקראו ספרי־המלך בעת־ההיא בחדש השלישי הוא־חדש סיון בשלושה ועשרים בו ויפתב בכל־אשר־צוה מרדכי אל־היהודים ואל האחשדרפנים וְהַפְּחוֹת וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת אשר א מהדו ועד־פוש שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשנו ואל־היהודים ככתבם וכלשונם: י ויכתב בשם המלך אחשוורוש ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בפוסים רכבי הרקש האחשתרנים בני הרמכים: יא אשר נתן המלך ליהודים א אשר בכל־עיר־ועיר להקהל ולעמד על־נפשם להשמיד ולהרג ולאבד את־כל־חיל עם ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושללם לבז: יב ביום אחד בכל־מדינות המלך אחשוורוש בשלושה עשר לחדש שנים־עשר הוא־חדש אדר: יג פתשגן הפתב להנתן דת בכל־מדינה ומדינה גלוי לכל־העמים ולהיות היהודיים [היהודים] עתודים [עתידים] ליום הנה להנקם מאיביהם: יד הרצים רכבי הרקש האחשתרנים יצאו מבהלים ודחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה: טו ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה ותכריד בוז וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה: טז ליהודים היתה אורה ושמחה וששן ויקר: יז ובכל־מדינה ומדינה ובכל־עיר ועיר מקום אשר דבר־המלך ודתו מגיע שמחה וששון ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתייחדים כִּי־נפל פחד־היהודים עליהם:

מגילת אסתר פרק ט

א ובשנים עשר חדש הוא-חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר-המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלום בָּהֶם וְנִהְפֹדֵהוּ הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְהוּדִים הַמָּה בְּשִׁנְאֵיהֶם: ב נקהלו היהודים בעריהם בכל-מדינות המלך אחשוורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא-עמד לפניהם כי-נפל פחדם על-כל-העמים: ג וכל-שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה אשר למלך מנשאים את-היהודים כי-נפל פחד-מרדכי עליהם: ד כי-גדול מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל-המדינות כי-האיש מרדכי הולך וגדול: ה ויפו היהודים בכל-איביהם מפת-חרב והרג ואבדן ויעשו כשנאייהם פרצונם: ו ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש: ז ואת | פרשנדתא ואת | הלפון ואת | אספתא: ח ואת | פורתא ואת | אדליא ואת | ארידתא: ט ואת | פרמשתא ואת | אריסי ואת | ארדי ואת | ויזתא: י עשרת בני המן בן-המדתא צרר היהודים הרגו ובבזה לא שלחו את-ידם: יא ביום ההוא פא מספר התרוגים בשושן הבירה לפני המלך: יב ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני-המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה-שאלתך וינתן לך ומה-פקשתך עוד ותעש: יג ותאמר אסתר אם-על-המלך טוב ינתן גם-מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני-המן יתלו עלי-העץ: יד ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני-המן תלו: טו ויקהלו היהודיים [היהודים] אשר-בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה לא שלחו את-ידם: טז ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו ויעמד על-גפושם ונוח מאיביהם והרג בשנאייהם חמשה ושבעים אלף ובבזה לא שלחו את-ידם: יז ביום-שלשה עשר לחדש אדר ונוח בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: יח והיהודיים [והיהודים] אשר-בשושן נקהלו בשלשה עשר בו ובארבעה עשר בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: יט על-בן היהודים הפרוזים [הפרוזים] הישבים בערי הפרוזות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה

ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו: כ ויכתב מרדכי את־הדברים האלה וישלח ספרים אל־כל־היהודים אשר בכל־מדינות המלך אחשוורוש הקרובים והרחוקים: כא לקיים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום־חמשה עשר בו בכל־שנה ושנה: כב בימים אשר־נחו בהם היהודים מאויביהם והחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאכל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים: כג וקבל היהודים את אשר־החלו לעשות ואת אשר־כתב מרדכי אליהם: כד כי המן בן־המדתא האגגי ציר כל־היהודים חשב על־היהודים לאבדם והפיל פור הוא הגורל להמם ולאבדם: כה ובבאה לפני המלך אמר עם־הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר־חשב על־היהודים על־ראשו ותלו אתו ואת־בניו על־העץ: כו על־כן קראו לימים האלה פורים על־שם הפור על־כן על־כל־דברי האגרת הזאת ומה־ראו על־ככה ומה הגיע אליהם: כז קימו וקבל [וקבלו] היהודים | עליהם | ועל־זרעם ועל כל־הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל־שנה ושנה: כח והימים האלה נזכרים ונעשים בכל־דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא־יסוף מזרעם: כט ותכתב אסתר המלכה בת־אביחיל ומרדכי היהודי את־כל־התקף לקיים את אגרת הפורים הזאת השנית: ל וישלח ספרים אל־כל־היהודים אל־שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשוורוש דברי שלום ואמת: לא לקיים את־ימי הפרים האלה בזמניהם באשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה ובאשר קימו על־נפשם ועל־זרעם דברי הצמות וזעקתם: לב ומאמר אסתר קים דברי הפרים האלה ונכתב בספר:

מגילת אסתר פרק י

א וישם המלך אחשׁוֹרֵשׁ [אחשוורוש] | מם על־הארץ ואיי הים: ב וכל־מעשה תקפו וגבורתו ופרישת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלוא־הם פתובים על־ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס: ג כי | מרדכי היהודי משנה למלך אחשוורוש וגדול ליהודים ורצוי לרב אחיו דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל־זרעו:

